



ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλίδης

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΑΡΧΙΣΕ ΤΟ 1948

Η Συρία δεν είναι μοναδική αιτία αιματοχυσίας και προσφυγιάς

Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ «ΒΛΑΞ» ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΠΟΥΣ

Μεγάλη συζήτηση γίνεται για την επανάσταση του λαού στη Συρία εναντίον της δικτατορίας και δεν είναι λίγοι αυτοί που ισχυρίζονται ή πιστεύουν πως αυτός ο εμφύλιος είναι η αιτία της τραγωδίας στη Μέση Ανατολή και αν σταματήσει η αιματοχυσία εκεί, θα ζήσουν όλοι καλά στην φλεγόμενη περιοχή και εμείς καλύτερα.

Δεν υποβαθμίζω καθόλου το γεγονός ότι ο αιμοσταγής δικτάτορας της Συρίας σκότωσε περισσότερους από 200.000 συμπατριώτες του, άντρες γυναίκες και παιδιά με βομβαρδισμούς και χημικά όπλα, ισοπέδωσε πόλεις της χώρας του και έστειλε τον μισό πληθυσμό της σε στρατόπεδα προσφύγων, ή να πνίγονται στα ύδατα του Αιγαίου. Όμως, το πρόβλημα στη Συρία άρχισε πριν τέσσερα περίπου χρόνια μόνο, ενώ η Μέση Ανατολή αιματοκυλιέται περισσότερα από 60 χρόνια, για την ακρίβεια από το 1948, όταν ιδρύθηκε το κράτος του Ισραήλ με σκοπό να μετατραπεί σε εθνική εστία των απανταχού Εβραίων. Από τότε άρχισαν και συνεχίζονται οι πόλεμοι στην περιοχή, τα κύματα παλαιστινίων προσφύγων και τα στρατόπεδα στα οποία ακόμη ζουν ύστερα από 67 χρόνια διωγμένοι σε αραβικές χώρες.

Παρόλα αυτά, η κατάσταση στη Μέση Ανατολή επιδεινώθηκε και βρίσκεται εκτός ελέγχου από το 2003, όταν ο «βλαξ» πρόεδρος Τζορτζ Μπους εισέβαλε στο Ιράκ με τους ψευδείς ισχυρισμούς ότι ο Σαντάμ Χουσεϊν είχε δέχθει στην κατοχή του χημικά όπλα μαζικής καταστροφής και στο Αφγανιστάν εναντίον των Ταλι-

μπάν. Να υπενθυμίσω ότι οι Αμερικανοί βοήθυσαν με όπλα και συμβούλους τον Σαντάμ στον πόλεμό του εναντίον του Ιράν και τους Ταλιμπάν όταν πολεμούσαν εναντίον των Ρώσων. Ο «βλαξ» Μπους θα έπρεπε να είχε δικαστεί για εγκλήματα εναντίον της ανθρωπότητας, για τις σφαγές αθώων γυναικοπαίδων από βομβαρδισμούς και τις «παράπλευρες» απώλειες από τις «βρώμικες» βόμβες. Πάνω από 1820 τόνοι ραδιενεργών πυρηνικών απόβλητων (απεμπλουτισμένο ουράνιο) εξερράγησαν στο Ιράκ μέσα σε διάφορες βόμβες, που είναι η χειρότερη οικολογική καταστροφή που έγινε ποτέ. Σημειώνω ότι στη βόμβα της Χιροσίμα είχαν χρησιμοποιηθεί μόνο 6,4 κιλά ουρανίου.

Οι πόλεμοι που άρχισε ο «βλαξ» στο Ιράκ και Αφγανιστάν συνεχίζονται μέχρι σήμερα με χιλιάδες θύματα και είναι η πραγματική αιτία για την ύπαρξη των τζιχαδιστών. Ο Μπους δημιούργησε το κενό εξουσίας και προκάλεσε το μίσος των μουσουλμάνων εναντίον της Δύσης που εκμεταλλεύονται οι τζιχαδιστές για να στρατολογήσουν οπαδούς στον πόλεμό τους για την κατάκτηση της εξουσίας στο Ιράκ, το Αφγανιστάν και τη Συρία.

Ούτε πρέπει να υποτιμούμε το ύποπτο παιχνίδι ισχύος του Πούτιν στη Συρία, όπου στηρίζει έναν αιμοσταγή δικτάτορα με αστεία επιχειρήματα, ενώ η πραγματική αιτία είναι να εγκαταστήσει στρατιωτική βάση στη Μέση Ανατολή. Η στάση του Πούτιν δεν είναι εντελώς αδικαιολόγητη ύστερα από την αισχρή πολιτική των Αμερικανών και Ευρωπαίων στην Ουκρανία, όπου

υποστήριξαν τους νεοναζί για να ανατρέψουν το φιλορωσικό καθεστώς και να το αντικαταστήσουν με φιλοδυτική εκθρική κυβέρνηση. Η προσάρτηση της Κριμαίας στη Ρωσία εξόργισε τους υποκριτές στις ΗΠΑ και Ευρώπη, που όμως επιτρέπουν στην Τουρκία και το Ισραήλ να εισβάλουν στις γειτονικές χώρες και να κλέβουν τη γη των Κυπρίων, των Παλαιστινίων και των Κούρδων.

Προφανώς, ο Πούτιν με τις ενέργειές του κάνει επίδειξη ισχύος και απαιτεί το σεβασμό των Δυτικών στην δεύτερη παγκόσμια δύναμη, αλλά όπως συμβαίνει πάντα την ταμπακέρα πληρώνουν τα εκατομμύρια αθώοι Σύριοι, Ιρακινοί και Αφγανοί πρόσφυγες, θύματα της εγκληματικότητάς τους.

Η τραγωδία στην Μέση Ανατολή δεν θα λυθεί ακόμη και αν η κατάσταση στη Συρία επιστρέψει στην ομαλότητα, που αυτή τη στιγμή είναι μάλλον απίθανο. Για να σταματήσει η αιματοχυσία γυναικοπαίδων και το κύμα της προσφυγιάς χρειάζεται συνολική λύση στα προβλήματα της Παλαιστίνης, του Ιράκ, του Αφγανιστάν και το Κουρδικό. Η Τουρκία, το Ισραήλ και οι Μεγάλες Δυνάμεις θα πρέπει να σεβαστούν τις πολλές αποφάσεις του ΟΗΕ σ' αυτά τα θέματα και να λειτουργήσουν σύμφωνα με τους διεθνείς κανόνες για την ελευθερία και δημοκρατία των λαών. Όμως μην περιμένετε να συμβούν όλα αυτά με κομμένη ανάσα. Οι δυνάμεις του Κακού πάντα θα κερδίζουν, όσο υπάρχουν εκατομμύρια αφελείς πολίτες στη Δύση που πιστεύουν στην προπαγάνδα του.

Πανεπιστήμια - Αμποτ

Ο ομοσπονδιακός υπουργός Παιδείας, Σάμιον Μπίρμινγχαμ, ανακοίνωσε χθες ότι η κυβέρνηση απέσυρε την πρότασή της να αποφασίζουν τα πανεπιστήμια το ύψος των διδάκτρων από του χρόνου. Ήταν μια διφορούμενη απόφαση της κυβέρνησης Αμποτ που απέρριψε η κοινωνία και η Γερουσία, επειδή είναι απαράδεκτο να κοστίζουν \$100.000 τα πανεπιστημιακά πτυχία.

Ο υπουργός Παιδείας είπε ότι η κυβέρνηση θα παρουσιάσει του χρόνου ένα νέο νομοσχέδιο μεταρρυθμίσεων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ενώ ο κ. Τόνι Αμποτ εξέφρασε σε ραδιοφωνική εκπομπή την «απογοήτευσή» του για την κυβερνητική απόφαση.

Να προθέσω και πως παρά την υποσχέσή του να μην παρεμβαίνει στο έργο της κυβέρνησης Τέρνμπουλ, ο πρώην πρωθυπουργός τις τελευταίες τρεις μέρες έδωσε δύο συνεντεύξεις σε ραδιοσταθμούς μεγάλης ακροαματικότητας στο Σίδνεϊ και Μελβούρνη.

Μιλώντας στον υποστηρικτή του ραδιοεκφωνητή, Ρέι Χάντλι, ο κ. Αμποτ φάνηκε αμετανόητος για τις λανθασμένες

αποφάσεις και επιλογές, λέγοντας ότι δεν θα θυσίαζε τον Τζο Χόκεϊ και τη διευθύντρια του γραφείου του, Πέτα Κρέντλιν, επειδή ήταν ικανότατοι στενοί συνεργάτες του. Ο πρώην πρωθυπουργός τόνισε και πως θα κέρδιζε τις εθνικές εκλογές, έστω αν οι δημοσκοπήσεις έδειχναν πως η ήττα ήταν αναπόφευκτη και ανέφερε την εκλογική νίκη του βρετανού πρωθυπουργού, Ντέιβιντ Κάμερον, που διέψευσε τις δημοσκοπήσεις. Αλλά ο κ. Κάμερον δεν είναι υπερσυντηρητικός, υποστηρίζει την προστασία του περιβάλλοντος και οι πολιτικές του είναι μετριοπαθείς, δηλαδή καμία σχέση με τα ιδεολογικά και φιλοσοφικά πιστεύω του κ. Αμποτ, που απέρριψε το κόμμα του.

Τί είναι το «debate»;

Πριν από χιλιάδες Σεπτέμβρηδες, στο ίδιο μέρος, ένας αλλόκοτος αλλά πολύ ανοιχτομάτης λαός, επινόησε ένα σύστημα, για να μπορεί να συγκρίνει δύο διαφορετικές και αντικρουόμενες απόψεις: Έστηνε δύο «βήματα», δύο βήθη, το ένα κοντά στο άλλο. Στο ένα ανέβαινε ο ρήτορας που υποστήριζε την μία και

στο άλλο βήμα ο υποστηρικτής της άλλης άποψης.

Πρώτα μιλούσε ο ένας και εξέθετε τα επιχειρήματα, που κατά την γνώμη του στηρίζαν την άποψή του, και ακολούθως μιλούσε ο άλλος και έλεγε τα δικά του.

Το πλήθος άκουγε και τον έναν, άκουγε και τον άλλον και όταν συμφωνούσε με ένα επιχειρήμα που άκουγε, αναφωνούσε «βραβεύω, βραβεύω».

Το σκηνικό αυτό με τα δύο βήματα, ονομάστηκε ΔΙΒΑΤΟΝ, ακριβώς γιατί είχε ΔΥΟ βήματα. Το σύστημα αυτό, όπως και πολλά άλλα άλλωστε, το δανείστηκαν οι νεο-πολιτισμένοι Δυτικοί, σε εποχές που οι απόγονοι εκείνου του αλλόκοτου λαού, είχαν τεθεί σε υποχρεωτική πνευματική καταστολή, που κράτησε 2000 Σεπτέμβρηδες.

Το ΔΙΒΑΤΟΝ οι νεο-πολιτισμένοι το έγραψαν DEBATE και το καλύτερο που κατόρθωσαν να προφέρουν, ήταν... ΝΤΙΜΠΕΪΤ. Μα ούτε και το «ΒΡΑΒΕΥΩ» μπόρεσαν να μιμηθούν σωστά και το κατάντησαν... BRAVO. (Αυτό το «ΕΥ» μέσα στη μέση της λέξης, τους δυσκόλευε και έτσι το έφαγε η μαρμάγκα...) ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ: Σε όλους τους νεο-

αγράμματους δημοσιογράφους, μήπως και καταλάβουν ότι στην προεκλογική εκστρατεία στην Ελλάδα δεν είχαμε ΔΙΒΑΤΟΝ, αλλά... ΠΟΛΥΒΑΤΟΝ, μιας και είχαμε πολλά βήματα!

Αφού συνθίζουν να δείχνουν την καλλιέργειά τους, χρησιμοποιώντας αντί Ελληνικών, ξένες λέξεις της μόδας, (που συνήθως είναι στραβο-προφερόμενα Ελληνικά), ας επινοήσουν επίτελους τη λέξη MULTIBATE για όταν είναι πολλά τα βήματα (πολλοί ρήτορες) και κρατώντας την λέξη DEBATE, για όταν είναι ΔΥΟ. Πάλι σπαστά Ελληνικά, αλλά τουλάχιστον ακριβολογούν...

Παναγιώτης Μοροζίνης

Καλό!

Εσείς οι ξένοι που έρχεστε για διακοπές στην Ελλάδα, φάτε και σε καμιά φαροταβέρνα... Τα σουβλατζίδικα τα συντηρούμε και μόνοι μας!

Ακόμη ένα:

- Μάστορα, δώσε μια ζεμπεκιά, βγήκε η γυναίκα μου για ψώνια...

- Ποιό να βάλω;

- Το «Βρέχει φωτιά στην κάρτα μου!»